

VESTI IZ SLOVENIJE

PREUREDITEV ŠMARJEŠKIH TOPLIC. — Te daleč na okoli znane toplice so bile med vojno zanemarjene. Pišejo, da jih bodo sedaj uredili in oplešali. To da spada k petletnemu tistovskemu planu. V zdravilišču so zajeti trije vrelci tople zdravilne vode; vse tri bodo preurejeni. Zasadijo bodo tudi park ter napravili razna igrišča. Zdraviliški dom je baje že obnovljen in na novo opremljen.

RIBNICA. — V Sloveniji je še vedno gonja proti trgovcem na dnevnem redu. Ta stan je zapisan v socializmu smrti. V kratkem bodo vsi trgovci odpravljani. Komunistična vlada ima moč, da bi mogla naenkrat podžaviti vse trgovine in napraviti konec. Pa noče. Pri ljudstvu bočejo napravljeni vtisi, da preganjajo samo hudobne trgovce. Pokaže se pa zmeraj, da so po tem komunističnem receptu vsi hudobni. Vsakega proglašajo za spekulanta in ga na tej podlagi zasijejo. Podobno kot z duhovniki in vero! Pravijo, da vere ne preganjajo in tudi poštenih duhov-

Slovenska kršćansko socialna zveza v Trstu

Že tri leta je delovala na Svobodnem Tržaškem Ozemlju zveza slovenskih in hrvaških kršćanskih socialcev. Sedaj so Slovenci to organizacijo poživili in sklicali 1. avgusta občni zbor. Udeležilo se je nad 200 delegatov in članov. Zastopnike so poslane vse občine Svobodnega Tržaškega Ozemlja.

Navzoči so bili tudi zastopniki skupne slovenske politične organizacije in sicer predsednik slovenske demokratske zveze v Trstu dr. Agneletto, tajnik njenega odbora dr. Vesel ter zastopnika slovenske demokratske zveze v Gorici dr. Anton Kacin in urednik Polde Kemperle.

Predsednik prejšnjega odbora dr. Simčič je takoj po uvodnem pozdravu dal besedo dr. Poštovanu, ki je govoril o pomenu kršćanstva za slovensko zgodovino in dal pregled razvoja kršćanske socialnih organizacij med Slovenci. Govor, ki je bil res tehten in poln jedrnatih resnic, so poslušalci hvaležno odobrvali.

Zlasti je govornik poudarjal, da je v času komunistične revolucije dalo slovensko katoliško gibanje v borbi proti komunizmu razmeroma največ žrtv izmed vseh narodov v Srednji Evropi.

Ker so še vedno močne sile, ki se načrtno borijo proti moralnim in etičnim osnovam Kristusovega nauka, se morajo katoličani stalno združevati za javno borbo in obrambo svojih načel.

Katoliške organizacije javnega življenja seveda v obrambo demokracije in skupnih interesov lahko sodelujejo tudi z drugimi gibanji, samo da ta ne nasprotujejo kršćanskim nazorom. Držati pa se morajo katoličani besed Papeža Pija XII in ne smejo dopustiti, da bi katoliška združenja v takih zvezah prišla v podrejeno vlogo, ampak morajo paziti, da so vedno enakopravni sodelavci v skupnosti.

Župnik Sorli Peter je podal obračun dosedanjega dela od 1. 1945 dalje. Iz njegovega poročila naj omenimo samo katoliške organizacije, ki so do sedaj delale na Tržaškem: Duhovska zveza, Katoliška akcija, Zveza katoliškega akademskega starešinstva: Društvo katoliških akademikov, Prosvetni krožki, Pevski zbor, razne mladinske organizacije. Poleg tega živo delujejo tudi še slovenske Marijine družbe, ki štejejo samo v Trstu nad 700 članic.

Občni zbor SKSZ je med drugimi tudi toplo pozdravil dr. Josip Agneletto, ki je z zadoščenjem ugotovil, da hoče ta organizacija tudi v naprej iskreno sodelovati v okviru Slovenske demokratske zveze za obrambo naših narodnih pravic na Svobodnem Tržaškem ozemlju.

Sledile so volitve novega odbora. V izvršni odbor so bili izvoljeni: Prof. Ciril Cerovec, predsednik, župnik Sorli, tajnik, prof. Dr. Laura Abram, blagajničarka. Izvoljen je bil tudi nadzorni odbor, razsodišče in odbor za prosveto.

Občni zbor je potekel v najlepšem redu. Pokazal je veliko politično zrelost tržaških Slovencev, ki iskreno sodelujejo med seboj v vseh važnih narodnih zadevah, notranje pa se demokratsko organizirajo po tradicionalnih svetovnonazornih skupinah.

Tito napoveduje nove razlasitve kmetov

Belgrad. — Jugoslovanski časopisje objavlja, da je Tito govoril na zboru komunistične stranke v času, ko je sovjetski namestnik zunanjega ministra Andrej Višinski bil gost jugoslovanskega zunanjega ministra Simića. Tito je ponovil stališče jugoslovanske komunistične stranke in ga branil kot pravilno. Rekel je: "Mi smo sami izbrali pot po kateri delamo in obravnavamo zlasti kočljivo vprašanje razlasitve kmeta. To ni nobena naša iznajdba, ampak smo delali po socialističnih naukih in ker poznamo razvoj velike oktobrske revolucije in njene uspehe. Mi nismo hoteli dati nekaterih izjav v naprej, ker vemo, da bi povzročile samo mnogo zmede med našimi kmeti brez vsake koristi. Smo pa odzvali že dovolj zemlje kmečkim kulakom in danes nihče nima več kot kakih 25 do 30 ha. Jutri, ko bomo imeli dovolj sredstev, da bomo pomagali kolhoze z mašinerijo in krediti, bomo lahko šli dalje. Takrat bomo močnejše zgrabili, ker bomo vedeli, da nam kolhozi že proizvajajo dovolj hrane za državljanje. To je pot k zmagi socializma v kmečkih vaseh.

Bilo bi napačno, če bi kdo mislil, da smo hoteli iti v socializem sami, da nismo mislili na Sovjetsko Unijo in druge dežele, kjer vladajo ljudske demokracije, če bi kdo sodil o nas, da smo hoteli postopati osamljeni, da smo si domisljali, da bomo osamljeni mogli napredovati. Nikdar ni to bila naša misel. Mislim, da je naša država dovolj dala dokazov v minulih borbah, da je solidarna tako s Sovjetsko Unijo, kakor tudi z drugimi zaslužnimi narodi."

Razne najnovejše svetovne vesti

CHICAGO. — Unija avtnih delavcev je proglasila stavko za vseh svojih 24,000 članov v šestih poljetjih International Harvester Co. Unija je izjavila, da je podjetje prekinilo pogajanja in izjavilo, da itak namerava zapreti obrat. Zastopniki podjetja pa trdijo, da o tem ni govora, ampak, da se je dosegel med unijo in podjetjem celo že sporazum v najvažnejših točkah povišanja plač in da gre le še za nekatere postranske zahteve unije.

SOFIJA, BOLGARIJA. — Sedem ljudi je bilo ustreljenih. Komunistična vlada jih je obtožila in obsodila, da so bili v zaroči proti državi in proti sedanji vladi.

SAN FRANCISCO. — Tu opozarjajo, da je sedanji sovjetski konzul Lomakin v New Yorku, ki je vodil ugrabitve učiteljice Konsenkinove in jo držal zaprto v konzulatu dokler se ni vrgla skozi okno, že leta 1943 opravljal podobne posle v San Franciscu. Takrat je na čelu nepoznatih banditov ugrabil ruskega mornarja Aleksandra Igazora, ga na obrežju zvezal in odvedel na rusko ladjo. Ameriški preiskovalni organi so nedvomno ugotovili, da je Lomakin bil med napadalci. Niso pa mogli rešiti Igazora, ker Rusi niso dovolili, da bi ameriška policija šla na ladjo.

DUNAJ. — Mr. Harrison Lewis, drugi tajnik poslanstva USA v Budimpešti, je dopotoval v Avstrijo, ker je madžarska vlada izrazila željo, da naj USA tega urednika umakne iz Madžarske. G. Lewis je postal neprijeten madžarski komunistični vladi, ker je rešil ameriškega državljana Stefana Turanski iz rok madžarske policije 1. avgusta 1947. Lewis je iskal informacije o zaprtjem ameriškem državljanu, pa ga je našel nezavestnega ležati pred policijskim zaporom in ga je odvedel na madžarsko poslanstvo, potem pa odpremil pod vojaško ameriško zaščito preko madžarske meje.

BERLIN, NEMČIJA. — Časopisje v ameriški coni Nemčije objavlja, da je večje število delavstva prebežalo iz poljsko-češkoslovaškega ozemlja. V glavnem so to delavci, ki so delali v rudnikih uranija na Češkem. Ti rudniki so v popolni lasti Sovjetske Unije, čeprav leže na češkem ozemlju.

WASHINGTON. — Predsednik Truman, tajnik za zunanje zadeve Marshall in vrhovni državni odvornik so zavrnili ponovne zahteve preiskovalnih komisij v kongresu, da bi izročili tajne arhive, ki popisujejo delavnost sovjetske špijonaže v Združenih Državah. Predsednika preiskovalnih odborov v poslanski zbornici in v senatu sta ostro protestirala ali šefi administracije stojijo trdno na stališču, da bi objavljane teh zadev in javno razpravljanje več škodilo kot pa koristilo varnosti države in zlasti škodovalo resni solidni periskavi, ki naj dozor v toliko, da se bodo mogli zanesljivo ugotovljeni krivci staviti pred sodišče.

STOCKHOLM. — Švedska se valed negotove mednarodne situacije hitro pripravlja za obrambo v slučaju napada. Rezervni oficirji so klicani na vojaške vežbe, ob mejah se postavljajo mine in rudniki so vsi podminirani, da jih lahko vojaštvo razstrelji, če bi bila nevarnost, da jih dobi sovražnik v roke. Švedska vojska lahko zbere v kratkem času 600,000 mož pod orožje. Poleg tega se je uvedlo strogo nadzorstvo nad komunisti in drugimi, ki so sumljivi, da bi mogli sodelovati s sovražnikom kot peta kolona.

BELGRAD. — Predsednik črnogorske Narodne skupščine Jovanović je izjavil v parlamentu, da so bili nekateri ministri črnogorske vlade odpušteni zato, ker so se v sporu Tita s Kominformo izjavili za poslednjo ali pa so bili nezanesljivi. Prav tako je tudi ugotovljeno, da so odpadli ministri v Bosni in Hercegovini iz istega razloga. Titova grupa hitro in temeljito čisti med komunisti, da je ne bi mogla presenetiti akcija Kominforme in boljševikov, ki tudi mislijo spor razčistiti kmalu po donavski konferenci.

BLACKPOOL, ANGLIJA. — Maršal Montgomery, šef generalnega štaba Velike Britanije je tukaj dal izjavo, da smo danes bolj v premirju kot pa v miru. "To ni nikak pravi mir" je dejal, "to je čas, v katerem moramo biti na vse pripravljeni. V tem času mora biti vsa naša obrambna sila v polni pripravljenosti." Vsi Britanci, ki dopolnijo 18 leto bodo od prihodnjega leta dalje morali služiti eno leto vojaške službe, če so le sposobni zanjo.

Razne drobne novice iz Clevelanda in to okolice

Sluke. — Ta teden ne bo kazal slik na vrtu, poroča g. Anton Grdina.

Na obisku. — Iz Eveleth, Minn., sta prišla na obisk v Cleveland Mr. in Mrs. Frank Sečnik, sta pri Mr. in Mrs. Jožef Dolenc, 1131 E. 63. ceste. Kdor bi ju rad videl, naj pokliče HE 0897. V clevelandu bosta ostala do sobote. Tudi sina imata s seboj. Dobrodošli v naši metropoli.

Tretja obletnica. — V četrtek dne 19. avgusta bo darovana v cerkvi sv. Vida ob 7:45 sv. maša za pokojnega Antona Milavec v spomin 3. obletnice njegove smrti.

Iz bolnišnice. — Frances Sterle iz 19402 Kewanee Ave. se je povrnila iz bolnišnice in se želi tem potom zahvaliti sorodnikom in prijateljem za obiske, cvetlice in kartice.

Prijazen obisk. — Včeraj so nas obiskali prijazni Lorainčani: Anton Erjavec ter Mr. in Mrs. John Uršič. Mudili so se po opravih tukaj. Naš urednik in Tone Erjavec sta zopet obujala stare lovske spomine. Hvala za obisk.

Važna seja. — Društvo Dvor Baraga 1317 COF ima v petek 20. avg. ob 7:30 zvečer važno sejo v šoli sv. Vida. Na dnevnem redu bo pomemben o bodoti kegljaški seziji. Članstvo naj se udeleži v velikem številu.

Druga obletnica. — V četrtek ob 7:15 bo v cerkvi sv. Vida maša za pok. Frank Okorn v spomin druge obletnice njegove smrti.

IZ RAZNIH NASELBIN

JOLIET, ILL. — Tukaj je nenadoma umrl John Kramarič, star 59 let, doma od Suhorja v Beli Krajini, v Ameriki 40 let. Bil je na nekem pikniku in se dobro počutil, nenadoma pa mu je postalo slabo, nakar je bil odpeljan v bolnišnico, toda vsa zdravniška pomoč je bila zaman. Zapušča ženo, pet sinov, hčer in dva brata, v starem kraju je umrl v bolnišnici Frank Vreček star 39 let, rojen v vasi Tupalice pri St. Jeriju. V Ameriko je prišel kot otrok. Zapušča ženo in več sorodnikov.

Med Slovenci po svetu

Iz Venezuele
G. Ciril Bartol, ki sedaj živi v Ortiz v Venezueli, nam piše: Zahvaljujem se Vam, da ste mi tako hitro poslali Vaš list, ki sem ga prejel. Zelo sem vesel, da morem spet po dolgem času citirati naš slovenski dnevnik Ameriško Domovino. Samo z naročnino je tukaj zelo neugodno, ker je pošta zelo oddaljena. Zato Vam pošljem ček v navadnem pismu, priporočeno. To je naročnina za pol leta. Lepo pozdravljam vse ameriške Slovence.

Iz Kanade
"Sporočam Vam, da redno dobivam list Ameriško Domovino, ki mi prinaša dnevne novice in sem ga zelo vesel. Zvečer, ko pridem od dela, ga redno dobim, ob nedeljah, ko pride moj prijatelj na obisk, ga pa tudi on prebira. Pošiljam Vam money order in upam, da je tako naročnina poravnana. Lepo pozdravljam Vas in vse ameriške Slovence. Janez Trpin.

Iz Gibraltarja:
Na ladji Sobieski potujemo iz Evrope v Kanado. Vožnja po morju je doslej bila lepa in mirna. Morske boleznih od sedaj še ni. Gremo dokaj hitro naprej in v 13 dneh, če bo šlo tako naprej bomo že na ameriškem kontinentu. Tri dni smo rabili od Genove do Gibraltarja.

Predno smo odšli v Kanado smo vsi podpisali delovno pogodbo za eno leto, potem bomo pa lahko prosto izbirali. Kam gremo, se bo odločilo šele v pristanišču Halifax. Slovencev nas je na ladji kakih 20. Poleg nas so še Rusi, Ukrajinci in Madžari. Težko čakamo, da pridemo tja in da bomo stopili v ožje zveze z ameriški Slovenci.

Tri na dan

Športniki iz paradižev onkraj železnega zastora, ki so se udeležili olimpijskih iger v Londonu, poizvedujejo pri angleških oblasteh, če bi mogli ostati v Angliji, ali če bi mogli v Kanado ali v Zed. države. Vse, samo da bi se ne vrnil domov v Jugoslavijo, Češko, Sovjetsko in druge obljubljene dežele.

.....

Toliko je ljudi po svetu, ki bi radi dali vse, da bi mogli v Ameriko. Tukaj jih je pa toliko, ki sovažijo vse, kar je ameriškega. Dajmo, zamenjajmo jih in vsem bo ustreženo. Ape-liramo na Prosveto, Enakopravnost in Glas Naroda, da začno z agitacijo za to zamenjavo. Naša iskrena pomoč je zajamčena.

.....

Mi sicer ne maramo štetiti po loncih, vendar smo zelo radovedni, kaj ima na mizi ta teden Josi Zakrajšek, ki tako vneto agitira, da ta teden nihče ne kupi mesa. Ob močniku ne bo šlo dolgo, Josi.

Mati pravi, da jih bo zdaj dovolj

Racine, WKis. — Mrs. Gilbert Bradies stara 48 let, je dala življenje svojemu 21. otroku. Vse je zdravo in veselo. Mati je rekla, da jih bo zdaj že dovolj pri hiši. Oče otrok je farmar in star 72 let.

Darovi za begunce

V našem uradu so bili izročeni sledeči darovi za slovenske begunce: Marion Grum iz Chicaga je darovala \$20.

Benno B. Leustig, 1034 Addison Rd. je daroval \$10.

Mrs. Frances Baraga je izročila \$9, darovali so: Mrs. Ida Brožič \$5, dve neimenovani po \$2.

Po \$5 so darovali: Anton Sajovic, neimenovani po župnem uradu sv. Lovrenca, Frank Gabrijel, 1210 E. 60 St., Antonia Rupnik, Ridgewood, N. Y., John Verlič, 23050 Ivan Ave., Euclid, neimenovana, neimenovana.

Po \$3: Frances Tramte, John Simončič, 6404 Carl Ave.

Po \$2: John Pelhan, Houston, Pa., neimenovana.

Po \$1.50: Peter Ausez, Martinez, Cal., Jos. Ponikvar, Forest City, Pa.

Po \$1: Mary Cernigoj in Ana Suštar.

Iskrena zahvala vsem skupaj v imenu slovenskih revežev. Toplo priporočamo, da bi ob priliki darovali še drugi v ta namen po svojih močeh.

Grozen dim
Washington. — 345,000,000, 000 cigaret so Amerikanci pokadili v minulem letu. To je rekord, ki presega prejšnje leto za 17 milijonov. Številke objavlja ministstvo za agrikulturo, federalne vlade.

NOVI GROBOVI

Jakob Strekal
Po dolgi in mučni bolezni je preminul na svojem domu na 21274 Arbor Ave., Euclid, O., Jakob Strekal star 68 let. Bil je vdovec. Soproga Mary je umrla 18. nov. 1942. Tukaj zapušča 7 otrok: Mary omož. Boštjančič, Jakob ml.; Jennie, omož. Intihar, George, Stanley, Henry, Eleanor, omož. Milicki, 9 vnukov, brate George, John in Joseph, sestro Johana Strnad, teto Johano Škufca in več sorodnikov. Rojen je bil v vasi Zvirče, fara Hinje, kjer zapušča brata Stanka, sestre Francica Per in Rezo Papež in več sorodnikov. Tukaj je bival 49 let. Bil je vpokojenec New York Central železnice. Bil je član Dr. Slovenski Dom št. 6 SDZ, ter Boilermakers unije local 416. Pogreb bo v soboto jutraj iz Železovega pogrebne-ga zavoda na 458 E. 152 St. Čas se ni določen. Truplo bo položeno na mrtvaški oder v četrtek popoldne ob 2:00 uri.

Frank Sever
Po dolgi, 18 letni bolezni je v torek popoldne ob 3:30 umrl v Garfield Heights Hospital Frank Sever, stanujoč na 1391 E. 45. cesti. Bil je 68 let star, rojen v Studenem pri Pistoju in je prišel v Ameriko v letu 1903. Pred šestimi meseci je bil operiran. Zapušča soprogo Jožefino, rojeno Blatnik, ki je bila rojena v vasi Ratije, župnija Hinje, pet otrok: Jožefina, Franca, Mrs. Albino Buchagen, Rudolfa in Freda in pet vnukov. Pogreb bo v petek zjutraj ob 9:30. Pogrebni spreved gre iz Grdinovega pogrebne-ga zavoda v cerkev sv. Vida in na pokopališče Kalvarija.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor) Cleveland 4, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA

Za Zed. države \$8.50 na leto; za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.
Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto. Za pol leta \$6, za 3 mesece \$3.50.

SUBSCRIPTION RATES

United States \$8.50 per year;
\$5 for 6 months; \$3 for 3 months.
Canada and all other countries outside United States \$10 per year. \$6 for 6 months, \$3.50 for 3 months.

Entered as second-class matter January 6th, 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

93 No. 162 Wed., Aug. 18, 1948

Komunisti dosledno in drzno lažejo

Preiskave proti sovjetski vohunski mreži v Združenih Državah sta izkoristila dva sovjetska učitelja, da bi mogla ostati tu v svobodnem svetu in se jima ne bi bilo treba vrniti v boljševiški pek, kakršen je sedaj v Rusiji. Taka zgodba se navadno površno čita in le redkokateri bralec si pri tem kaj zamisli. Je pa tako značilna, da je kar dobro, da se ob njej malo ustavimo.

Znana reč je, da so sovjeti skrbno izbirajo tiste svoje uradnike, ki jih pošiljajo v zunanji svet. Bilo je poprej običajno, da so zadržali po kakem členu družine vedno doma v sovjetskiji, tako, da so vedno imeli talca, če bi se bil kdo izmed uradnikov v njihovem diplomatskem zboru v zunanjih deželah, drznili ostati izven države, kadar bi bil klican nazaj domov. Najvažnejša reč pri izbiri uradnikov, ki naj se uporabijo za zunanjo službo, je njihova popolna vdanost komunističnemu režimu in prekaljena zvestoba sovjetskemu načinu življenja. Najvažnejša kvalifikacija za sovjetskega uradnika, ki gre v inozemstvo, je prav ta, da je dokazal, da je nedostopen za vse zapeljivosti, ki jih nudi boljše življenje v zapadnem svetu in zlasti v Ameriki.

Tudi sovjetska učitelja sta morala biti taka. Tudi ona dva sta morala biti na glasu, da sta popolnoma zanesljiva, tudi ona sta morala biti na lestevici visoko med protežiranci sovjetskih vplivnih ljudi, da sta prišla med izbrance, ki so dobili službe v Združenih Državah. Ni nikakega dvoma, da je sovjetski generalni konzul vse do poslednjega še računal, da so te lastnosti pri učitelji Kosenkinovi tako zakoreninjene, da bodo končno le premagale vse druge ozirke. Zato si je upal iti sam ponjo, zato si je upal trditi, da je svobodna na konzulatu, zato si je upal tudi sovjetski ambasador sam priti k njej in od nje izsiljevati izjavo, da je svobodno prišla na konzulat in da je bila na konzulatu popolnoma svobodna, da so jo samo "Beli Rusi" hoteli s silo zadrževati na svoji farmi, da bi ji preprečili odhod v domovino. Vsega tega bi si diplomatski zastopniki sami ne upali storiti, ker vendarle preveč izpostavljajo prestiž svoje domovine, če ne bi bili poznali od poprej učitelje, kot dobre komunistke in se ne bi zanašali, da bodo v svojih namerah gotovo uspeli.

Kadar sodimo o teh rečeh, moramo torej pred vsem računati, da prihajajo v poštev samo dobri, prekaljeni komunisti.

Spreobrnitev takih ljudi mora že biti več kot utemeljena in razlogi tako močni, da bi en sam tak slučaj lahko zadostoval vsakemu, da bi se premislil predno bi izrekel le še eno besedo pohvale na račun sovjetske, komunistične vlade in komunističnega ravnanja z ljudmi.

Druga značilnost pa je predrzno — debela lažljivost, ki jo kažejo sovjetski uradni ljudje pri taki priliki. Dasi je učitelj Samarinov lepo odkritosrečno povedal, da se je sam svobodno odločil, da ne gre nazaj v Rusijo in da je prosil ameriške oblasti za sprejem in zaščito in je to svojo izjavo ponovil raznim ljudem ob različnih prilikah v ruski in ameriški družbi, vendar so od konzula in njegovih uradnikov pa tja do sovjetskega zunanjega ministra vsi boljševiški uradniki trdili in še ponavljajo, da je bil mož teroriziran, da so ga "Beli Rusi" s pomočjo ameriške policije s silo zadržali, da ni šel domov.

Notorno dejstvo je, da sovjetska in vse komunistične tajne policije krajejo ljudi, jih zgrabijo in ubijajo ali pa odvedejo na komunistično ozemlje, kadar jim postanejo neprijetni. Prav tako je notorno, da druge policije v tujih državah tega ne delajo. Jugoslovanska OZNA je na slovenskem Primorskem na cesti pri belem dnevu ubijala v Trstu Slovence, Hrvatice in Srbe ali pa jih ugrabila in odvedla v Jugoslavijo. Med begunci so žive priče, ki se jim je posrečilo pobegniti in se rešiti iz rok takih uradnih komunističnih roparjev. Znano je, kako so jugoslovanski komunisti ugrabili bivšega poslanca Dr. Šmajda, ravnatelja Martelanca in njegovo ženo, urednika "Demokracije" Uršiča, kako so sredi Trsta ubili hrvatskega odvetnika Dr. Protulipca, da omenimo samo nekatere najbolj znane in najbolj kričeče zgleda. Znano je kako so sovjetski agenti odvajali in ubijali ruske izbegle generale v Parizu pred drugo svetovno vojno in do podrobnosti je sedaj razkrita, kako so ubili Trockega v Mexiku.

Kljub temu, da je torej ugotovljeno, da je to znana boljševiška praksa, ki se je samo oni poslužujejo, si v brk živim pričam upajo uradno trditi, da je ugrabitev in nasilje izvrševala Amerika nad njihovimi ljudmi.

Še bolj predrzna je njihova laž v slučaju učitelje Kosenkinove. Kljub temu, da jo je sam generalni sovjetski konzul odpeljal s farme Tolstojev ustanove na sovjetski konzulat, kljub temu, da je ameriška policija strogo pazila in videla, da je bila žena vas čas zaprta na konzulatu, si je isti konzul upal trditi, da je bila žena svobodna in je celo šla s konzulata gledat kino — predstavo. Ameriške oblasti niso imele nobenega dostopa do učiteljice ves ta čas. Tudi uradnega poziva na sodišče ji niso mogle dostaviti, ker je kon-

zul vse to preprečil. Sovjetski agenti so noč in dan stražili zaprto ženo. In vendar se upa sedaj sovjetsko časopisje pisati, da so ameriške oblasti krive, da se je žena vrgla iz tretjega nadstropja skozi okno na tla.

Če bi žena ne bila s svojim smrtno nevarnim skokom presekala verige boljševiških laži o njej, če ne bi po slučajni sreči ostala pri življenju, bi Amerikanci z vso svojo resnico ostali na cedilu in ne bi mogli dokazati strašnega terorizma, ki ga je sovjetsko uradništvo izvajalo med ubogo žrtvijo. Zgodba zasnovana na samih lažeh bi bila obstala.

Če se take stvari morejo zgoditi na svobodnih ameriških tleh, pred očmi in ušesi vse ameriške javnosti, kako se šele godi resnici tam v deželah za železno zaveso, kjer ni nobene moči, ki bi resnici pomagala do veljave.

BESEDA IZ NARODA

Obisk pri sestri

Cleveland, O. — Po dolgih 36 letih sem zopet videla svojo sestro, Franco Hrovat, doma iz Valtične vasi, po domače Novžilova. Zdej se nahaja z družino 9 članov v Alberti, Kanada, kamor sem jo šla obiskat. Doma v stari domovini so morali pustiti vse, samo da so si rešili golo življenje iz toliko hvaljenega "Titovega raja." Zdej se jim v Kanadi prav dobro godi. Z njimi je prišlo tje tudi šest drugih slovenskih družin. Občudovala sem brhka slovenska dekleta, ki so sedaj tako daleč od nas Slovencev. Slišala sem jih v cerkvi sv. Katarine, kjer so tako lepo zapele, da jih je vse poslušalo in občudovalo njih lepe glasove, čeprav niso razumeli besed pesmi, ker so pele slovensko.

Z menoj so bili na obisku v Kanadi tudi moj sin, njegova žena ter moja svakinja Mary Vidmar iz 74. ceste. Prav dobro smo se tam imeli, škoda le, da je vse tako hitro minilo in posloviti smo se morali z našimi dragimi. Toda, ker zdaj ni več med nami morja, upamo, da se bomo še videli. Lepo pozdravljamo vse skupaj ter jim želimo mnogo sreče v njih novi domovini.

Alojzija Strajner,
9918 Union Ave.
Tel. MI 5985.

O Rusih, klofutah, vejicah in ocirkih

Cleveland, Ohio. — Rumunska zunanja ministarka Ana Pauker zamira Titovim komunistom, ker baje smatrajo, da se mora komunizem prilagoditi posebnim deželam in ljudstvom. Paukerica je pravoverna stalinistka in ve, da je to krivoverstvo. Čisti kremliški komunizem namreč uči, da se morajo ljudstva brezpogojno prilagoditi Politbiroju in njegovim interesom in kapricam njegovih članov. Z drugimi besedami povedano mora gora k Mohamedu in večni Alah se moro prilagoditi muham in potrebam svojega preroka!

S tem, da se je za las oddaljil od nezmotljive kremliške linije, je Tito zagrešil zločin, ki mu ne bo nikdar odpuščen pred kremliškim sodnim stolom pa če še tako zvesto trobi v Višinskijev rog na donavski konferenci in čeprav ga Sovjeti podpirajo v tržaški zadevi. Sosed Miha Pogled, ki misli, da ni bolj neumen kot večina takozvanih tujezemskih izvedencev, pravi, da je to popolnoma v redu. "Jaz želim vso srečo Titu in Kominformu," filozofira z zvinit nasmeškom. "Če bo šlo namreč obema po sreči, bo polagoma zmanjkalo tako pravovernih kot krivovernih komunistov v Jugoslaviji in navsezadnje bo narod prišel do besede. Zato pravim: Živijo čiste! Da bi jih bilo čimveč in čimprej."

Služaj Oksane Stepanovne Kosenkine dokazuje, da se sovjetski vlastodržci valje svojim zrelim letom niso še naučili, da se ni varno šaliti ne z vragom ne z žensko. Jaz bi dal milijon

kitajskih dolarjev za pet sekundo v Molotovi pisarni v trenutku, ko je počila po njegovem zalitem obrazu klofuta, ki mu jo je telegrafirala odločna Kosenkina. To je moral biti prizor za bogove! Stavim nadaljni milijon, da bo ta klofuta v Politbiroju in njegove tovariše v Politbiroju še dolgo skelala in da se ne bo dobro godilo tistim izmed podrejenih, o katerih se bo zdelo, da se nad tem radujejo. Predlagam šopek nagljev za Kosenkino!

Da ne bom govoril samo o Rusih, naj še omenim, da opažam zadnje čase slovenske članke in novice, ki so potresele v vsejameriškem ocirkirvanju potica ali štrklji z ocirkirani ali velikončna potica z rožinami. Jaz seveda nimam nič proti temu, če je potica potresena bolj na gosto z rožinami ali ocirkirki, ampak vejice v slovenskih stavkih in odstavkih pa ne maram preveč; rajši eno ali dve premalo, zlasti, ker bi jih nihče ne pogrešal.

Peter Kopriva.

Iz bele Ljubljane

Euclid, O. — "Halo, Urška, kam pa ti tako hitro? Ali je kaj novega, ali zopet kaj praviš, da si tako bizi?" Tako me je pobral nek pečlar. "Joj," sem mu rekla, "veliko je novega in velike stvari se pripravljajo pri nas v beli Ljubljani, kakor imenujemo to našo lepo naselbino v Euclidu. Kje si pa bil, da ne veš, da pripravljamo za ogromen piknik, ki ga bodo privedle obiške podružnice Slovenske ženske v nedeljo 22. avgusta na vrtu društvenega doma v Euclidu. To bo največji in najlepši piknik, kar jih je še bilo tod okrog. Boš videl, da je res, le pridi k nam v nedeljo," sem mu povedala in dodala: "Vsega bo tam dovolj za lačne in žejne."

"Kaj pa deklet, bo kaj tam?" bi rad vedel pečlar. "Oh, če bo kaj deklet, vprašaj, kajpak da bodo, mlade in lepe in bogate, pa plesati znajo, da nič kako. Tako znajo pogledati človeka, da se kar opali, kamor pade njih pogled. Zato ti rečem, pridi, pa še druge pečlarje pripelji s seboj, ki imajo kak groš, da bodo kupovali odpustke za dekleta."

Tako sem v naglici drobila tistemu pečlarju, pa šla hitro naprej, da bi še drugim povedala, kaj vse bo pri nas v nedeljo. Uh, saj pravim, koliko ima človek dela. No, ja, saj rada storim, ker bo šlo vse, kar bomo napravile na tem pikniku, za Katoliško ligo in za slovenske reveže. Saj drugega ne bomo nesi s seboj v večnost, kot naša dobra dela in to je eno, ki ga ni večjega, če pomagamo svojemu bližnjemu v stiski in potrebi.

Zato vabim vse naše rojake, od blizu in daleč, da pridejo na naš piknik v nedeljo 22. avgusta. Ne boste se kesali, ker imeli boste prav lepo zabavo, obenem boste pa pomagali slovenskim tako potrebnim, revežem, da jih bomo rešili iz njih bednega položaja, da bodo dobili svojo streho in prišli do dela in kruha. Na svidenje v nedeljo popoldne v naši beli Ljubljani.

Urška Trtnik

Kaj pripovedujejo zgodovinske letnice

Ko stopamo v novo leto, nam misli nehoti uhajajo nazaj v čase, od katerih je preteklo že petdeset, sto, dvesto ali še več let in so se zgodili pomembni dogodki, ki so bili važni za razvoj človeštva, njegove kulture in gospodarstva.

Leta 1648. je stala Evropa po tridesetletni vojni na razpotju, ali začne z duhovno, kulturno in gospodarsko obnovo novo življenje ali pa v ruševinah zdrkne v še večje globine. Če primerjamo takratne in današnje čase, lahko rečemo, da se zgodovina res ponavlja.

Leta 1848. se je evropski človek spraševal, ali prinaša revolucija svobodo in napredek narodnemu, političnemu in stanovskemu življenju in delovanju ali ostane vse pri starem.

"CRNA SMRT" IN DRUGO Leto 1348. je zapisano s črniimi črkami v zgodovini. Anglija in Francija sta bili v stoletnem boju. V Nemčiji in Italiji so divjale meščanske vojne. Na vzhodu so Osmani (Turki) povečevali svoje napore in bojne pohode, da bi vdrla na Balkan in podjarmili Grke, Bolgare in Srbe ter uničili njihove države, kar se je v naslednjih desetletjih tudi res zgodilo.

Kot strašna šiba božja je razsajala nad vsem evropskim prebivalstvom kuga, ki so ji vzdeli priimek "črna smrt". Širila se je hitro ob vseh trgovskih cestah in se razširila po vsej Evropi. Tudi slovensko zemljo je obiskala in neizprosno kosila staro in mlado. Kogar se je lotila, je bil v nekaj dneh mrtev. Ker so okuženi ljudje porinili, zato so to morilko imenovali "črna smrt". Pobrala je šestino prebivalstva. Nekateri ljudje so dali razuzdati, da bi se ozdravili, preden bi jih pobrala božja dekla. Drugi pa so trpili čili svoje telo, da bi zadostili kazni božji za svoje grehe. Bili so se po cestah do krvi in se veselili, čim bolj jih je kdo bical. Žene so uhajale možem, se zbirale v družbe in potovale kot sestre evangelijskega uboštva v daljni svet. Vsem tem strahotam se je pridružilo še preganjanje židov, ki jih je ljudstvo smatralo za povzročitelje vseh stisk in nadlog, zlasti "črne smrti". Očitati so jim, da so s strupom povzročili "črna smrt", da bi uničili kristjane in krščansko vero. Razen vseh teh tegob je vladala velika draginja, kateri se je pridružila še lakota.

Našo ožjo domovino je to leto zadela še druga nesreča. Požrl in podsul se je velik del Dobroča. Znanstveniki trdijo, da je znašala količina posutega kamenja pečin in zemlje okrog 30 milijon kubičnih metrov. Ta zemeljski udor je uničil 17 vasi, tri gradove, devet cerkva, mnogo kmetij, hiš in ljudi. Ogromne udrine so zajzele staro strugo Zile, da si je morala napraviti novo.

POSLEDICE TRIDESETLETNE VOJNE Let 1648. se je končala tridesetletna vojna, ki je zajela vso srednjo in velik del severne Evrope. Katoličani in protestanti so v tej dolgi vojni strašno krvaveli. Češka, Saška, Danska, Švedska in deloma Francija so bile glebna porazič bojov. V Nemčiji se je prebivalstvo skrčilo na šest milijonov. Nemčija je tedaj obsegala tudi Češko in Šlezijo ter avstrijske habsburške dežele. Gospodarstvo je silno trpelo. Najmanj tisoč nemških mest in mestec je bilo porušeni. Tuje najete čete so silno pustošile in rušile po deželi.

Velika želja po miru od leta 1640 dalje je vodila končno k pogajanjem, ki so bila zaključena 24. oktobra 1648 s takozvanim westfalskim mirom.

ČE VERJAMETE AL PA NE!

Dolgo že vasujemo po naši Menišiji. Nekateri pravijo: le slišimo. Čakajte, bom pa povedal, zakaj kar ne morem od doma. Saj sem mislil opraviti ob kratkem, pa je dala beseda besedo in tako sem se zamislil v našo vas, naše ljudi in lepa mlada leta, da kar nehati ne morem. Prav tako je, kakor je uganil moj prijatelj Ivan iz mladih let, ki mi je te dni poslal besedo iz Ljubljane, ko je dobil v roke to moje pisanje. "Iz tvojega trajnega obujanja prijateljskih spominov na dom in nepozabna mladeniška leta v domovini sklepam, da še s polnim ognjem gori v tebi ljubezen do te naše ljubljene in nepozabne, čeprav osirotele domačije. Gori, skeli in nikoli ti ne ugasne. Saj smo z vsem svojim utripom zakoreninjeni v to ljubo siroto..."

Vidite, ki ste s tem mojim pisanjem dan za dnem, to je pa tisto, ki mi daje novih uganin, da bi še kaj in še kaj povedal o naši vasi. Zato naj mi ne bo štetu v napek, če sem predolg.

Važnost tega miru je bila zlasti v tem, da so bile v mirovni določbah cerkvene odredbe, ki so vzpostavile verski mir med katoličani in protestanti, tako da se ni v Nemčiji več uporabljalo zloglasno načelo: Kdor vlada, določa vero. Obetveroizpovedi sta postali enakopravni.

Skoraj 250 let je bila Nemčija zaradi teh bojov nesposobna za kako večjo vojaško akcijo. Veliki katoliški nemški zgodovinar je zapisal, da je bila tridesetletna vojna kazen za Nemce, ki so uničili in potujčili Slovence.

Iz te zanimive dobe je zajejal slovenski pisatelj dr. Ivan Tavčar svoj najboljši roman "Visoška kronika", čigar dejanje se dogaja v škofiji Loki in Poljanski dolini. Polagoma se je Evropa dvignila iz propadla in ruševin ter se duhovno, gospodarsko in kulturno obnavila.

LETO REVOLUCIJ

Leto 1848. je bilo leto revolucij. Po vsej Evropi je vel nov duh. Narodi so zahtevali ustavne svoboščine, gospodarske in socialne preobnose. Doba absolutizma naj preneha. Skladi se državnih zborov, v katerem naj državljani odločajo v vseh važnih kulturnih, gospodarskih in političnih zadevah. Dravljanom naj se podeli svoboščine: svoboda vesti, tiska, go-si, tri gradove, devet cerkva, mnogo kmetij, hiš in ljudi. Ogromne udrine so zajzele staro strugo Zile, da si je morala napraviti novo.

Revolucionarno gibanje s temi upravičnimi zahtevami se je pričelo v Parizu, a izbruhnlo je tudi po nemških deželah, Italiji in mestnih tedanje Avstrije, Metternich, nazvan "kočijaž Evrope", ki je od Napoleonovih časov veljal za najvplivnejšega in odločilnega državnika, je moral bežati, cesar Ferdinand se je moral umakniti na Tirolsko, nekaj višjih osebnosti je bilo umorjenih. Slovanski narodi

če sem pa tako zakoreninjen v tisto našo ljubo siroto tam za morjem...

Zato naj bi jih zapisal še nekaj o naših Meniševcih, če vam je prav. Saj se bo tudi to nehale in zmanjkalo in jo bom odri-nili proti Ameriki, ki nam ne uide, kakor vemo.

Čopčev Janezek je šel k spovedi za veliko noč. K spovedi ni težko, če imaš vse v redu in če veš za vse svoje grehe. Lahko je njemu, ki ima to v redu. A Janezek je bil Janezek, po naših povedano: Janezek je bil seme. Vedel je za vsa ptičja gnezda od Kucla do Črvivnika, vedel za vse polne v Bukovniku in Pretržju, to je vse res, a za vse svoje grehe pa le ni vedel. Za tuje je nekatere vedel. Da hodi Malenski Fronc vasovat k Tomažičevi Micki, je vedel, za srnjaka je vedel in kdo ga je "pomotoma" ustrelil, je tudi vedel.

In za veliko noč je šel k spovedi, kakor rečeno in povedano.

Župnik je poslušal Janezkove težave, poslušal, da so mu nagajale krave in junci in je zaklel, da je osle pokazal Blažnovi Micki, ki ga je opravljal, ko je Kranjmu psu rep vtaknil v precep, ko je pes prišel vasovat k njihovim psici. Vse je povedal, kar je vedel. Vse? Nak, vsega pa ne!

"Še nekaj imam, gospod, a tega ne morem tukaj povedati," je nazadnje strahoma bleknil.

"No, pa le povej, če si že vse!"

"Vse, a tega tukaj ne. Tukaj pa ne," se brani Janezek na vso moč.

"Kje pa?" je vprašal gospod župnik.

"Magari zunaj pred cerkvijo," je bil pri volji Janezek.

Spovednik se je bal, da bi ne bila spoved veljavna, ali da bi Janezek mislil, da ni veljavna in bi imel nepotrebne očitke vesti. Zato sta šla ven pred cerkev. Župnik s stola na vratu in z Janezkom ob strani. Zunaj se je župnik ustavil in rekel: "No, zdaj sva zunaj cerkve, zdaj pa le povej, česar nisi hotel v cerkvi v spovednici."

"Na sosedovi češnji so ščin-kavci, vsak čas se bodo izpe-ljali," je komaj slišno povedal Janezek.

"Prav, prav," je dejal župnik in Janezku kar tam dal odvezo in pokoro. Ko sta končala, je župnik snel stolo, obrnil Janezka od sebe in ga močno brenil tje pod hrbet.

"To naj bo za pokoro za ščin-kavce," je rekel gospod, ki se je komaj premagoval, da mu ni ušel smeh.

Župnik pa morda ni vedel, da smo imeli mi pastirski močno vero, da se pod streho ne sme povedati, kje gnezdijo ptiči. Ker če se o tem pove komu pod streho, se ptiči skujaajo in ne zletijo. Prav zato je Janezek zaupal to veliko tajnost gospodu šele zunaj pred cerkvijo in šel lahke vesti domov, čeprav se je hodeč proti domu močno drgnil po južnem delu telesa, kamor so mu gospod dali pokoro.

Da, močne vere smo bili mi, menišeški pastirski, ki bi ne odnehali od tega, kar smo verovali, za vse na svetu. Recimo, Bog ne daj, da bi zvečer, ko smo odgnali domov in pustili pojemajoč ogenj, da ne bi položili po žerjavici dvoje patic počez v podobu križa, da se bodo lahko prišle v mrzli noči gret k ognju duše iz vic. Pa druge take smo delali.

(Dolgo za 2. strani)

FR. JAKLIČ:

Peklena svoboda

Povest o ljubljanski in izanski revoluciji leta 1848

Nato so pritisnili še drugi in čimdalje več jih je rinilo za njimi. Nastala je gneča in pririvanje, utrla se je šipa v vratih in zazvenčala in že so zašklepetale šipe v oknih in v trenutku ni bilo pri "Petelinu" nobene šipe več cele, pač pa polna prodajalna mladih ljudi, navdušenih, ogorčenih in objestnih.

"Ven z njim! Ven z rabljem!"

Nesteto rok se je stegovalo proti podobam, ki je visela na zidu, da je ni bilo mogoče kar tako sneti. Nekateri so skočili na mize, da bi si olajšali delo. Ob pririvanju so prevračali stojala, da je padalo blago na tla, nekatere roke so se stegnile po blagu, da bi ga rešile, druge roke so še drugo blago podrgnile na tla ali so si ga vzele za spomin.

"Živela svoboda!"

Petelinovo osebe se je zamašilo ustavitvijo pustošenja, zmanjšan se je ustavljal, vili roke in prosili. Se, ko je bila podobna v rokah in so zadoneli zmagoslavni klici: "Hura!" je bilo konec pustošenja.

"Ura! Ura!"

Dolce podobno visoko nad glavami in trdno, da jim je niso potegnili drugi iz rok, so srečni junaki rinili skozi vrata na trg, kjer se je ob tem prizoru združilo vse v radosten krik:

"Ura! Živela svoboda!"

Se niso bili prav na jasnem, kaj bi naredili z "rabljem", tedaj je zavpil nekdo:

"V Ljubljano z njim!"

In jeknilo je po trgu na vse strani, glasno in veselo: "V Ljubljano z njim! Ura!"

Vse se je pokorilo nevidnemu poveljniku. Nosilci podob, so zavili proti vodi in vse na trgu se je zgenilo za njimi, da bodo priča, ko se bo izvrševala obsodba. Iz spreveda so pa zveneli neizraznostnejši klici, ki so poglani in se ukorenili tisti dan, klici groznje in zmage, klici ogorčenja.

"Ura! Živio! Konstitucija! Živio! Smrt tiranov! Frajost! Svoboda! Živio! Živio! Vse dol!"

Na mostu so se razmeknili ljudje, da so napravili prostor nosilec podob. Vsak pa je hotel najbolje videti, kako bo rabelj utonil. Zato so se najradovednejši prerivali ob mostnih in nabrežnih ograjah.

Brez vseh posebnih ceremonij so zavhteli podob v Ljubljano, in ko je ploskala ob vodo, se je utrgalo: "Ura! Ura! Ura!"

Pa "rabelj" ni hotel ostati

pod vodo. Komaj se je bil nekoliko potopil, že ga je vrgla voda na vrh in Metternich je spaval po Ljubljani ob svitu lučk, ki so gorele na čast dneva na oknih, k vodi obrnjene, in ki so odsvitale ob valovih, ki so se izgravalili v Ljubljani.

"Hudič! Še ušel nam bo!"

Obsodba očitno ni zadovoljila udeležencev, ki so si želeli dejanj, ki puščajo za seboj nekaj sledu, nekaj spominov. Molk je nastal, nekaj mir, neko pričakovanje.

"Dol z rabljem! Raztrgajte ga! Sežgite ga! Svoboda je! Živio! Frajost! Vse dol!"

Tako je udarilo čez nekaj mučnih trenutkov in udeleženci so vedeli, kaj hočejo, vsi so se naglili v stran, kakor je nagibalo sree in gnalo razpoloženje tistega trenutka.

Tedaj se je pa tudi že vsak spomnil, kje je videl viseti kdaj Metternichovo podobo. Do danes te podobe nihče še opazil ni, saj so jo videli tolikrat viseti na javnih prostorih, izloženih oknih, v zasebnih stanovanjih, ob slavnostnih prireditvah, da se jim je zdelo, da spada podoba v vsako dvorano, v vsako hišo, da je na prodaj v vsaki trgovini. To je bila vendar podoba kneza Metternicha, o katerem je vedel ves rod, da je mož, od katerega prihaja vse dobro, ki skrbi za dušni in telesni blagor državljanov. Samo posamezni starejši so se še spominjali časov, ko ni bilo njega, a sedaj je že 37 let vodil državo.

"Vivat Metternich! — Dol z njim! Smrt rablju!"

Vrtinec svobode je zgrabil množico in jo razpršil na vse strani. Kar mimogrede in brez povelja, brez vabilenja so se zbrala večja in manjša krda, ki jih je navdajala ista misel, ki so imela isti smoter. In krda so krenila na desno in na levo, razlila so se čez trge, po ulicah in cestah, povsod so zvenčale šipe, odmevalo je od treskanja na zaprta vrata, slišati je bilo ropot podirajočih se stojnic in kolib.

"Frajost!"

Iz gostiln, zatolih krčm in lukenj, koder so točili žganje, so prihajali ljudje, ki jih je zvalil na cesto nenavaden šum in hrup. Bili so polni navdušenja in opojnega ognja ter pripravljeni za neredovanje in razburjenje; govoriti niso znali več kakor prijatelji, temveč je bilo govorjenje podobno tuljenju:

"Vse dol!"

Prizdružili so se razgrajevcem in šli z njimi dalje, dalje brez smotra, pa vendar z namenom. . . Dalje med ženketanjem šip, razbijanjem po vratih; kjerkoli so pa našli odprta vrata, tam so iskali "rablja svobode" in so vse prevrnili ter segali po blagu, ki jim je bilo všeč, ki so ga lahko použili ali jim je bilo drugače pri arcu.

Pa niso šli samo Metternichi v kose. Brez vsega spoštovanja so cefrali podobe cesarjeve, podobe svetniške ali druge, vse je šlo v kose, vse so zdrobili, vse zlomili.

Tako je vihral ostri piš mlade svobode one predpomladne noči po beli Ljubljani, razdiral in podiral vse pred seboj in dramil zaspance.

Tedaj je naskočila magistrat velika tolpa ljudi. Poleg onih, ki vselej radi razsajajo, so bili večinoma ljudje, ki so imeli z magistratom kdaj kake račune in so mislili, da je sedaj najugodnejša prilika, da jih plačajo. Vmes so bili ljudje, ki so že večkrat brezplačno prenočevali v mestnem prenočišču in bi bili radi sesuli tiste prostore, ki znajo svobodi nekaj čisto nasprotnega.

VESTI IZ SLOVENIJE

(Nadaljevanje s 1. strani.)

stopnik iz Postojne. zastopnik jugoslovanske armade in domačin Janez Lah. Nato je bila igra igrarey iz Nove vasi in Grahevega. Večje nesreče ni bilo. Ko smo to brali, je nas najbolj zanimalo, kar je ob koncu poročila. Tam je povedano, da ta mogočni pohod žalibog ni razgibal Ravnika, čeprav je bila ta slovesnost v njegovem območju. Po domače: Na Ravniku jim je presneto malo mar, če se po Blokah sprehajajo tudi komunisti. Ljudje bi bolj želeli, da bi jim kdo zares pomagal popraviti škodo iz vojne dobe. Da celo nobena organizacija iz Ravnika se ni udeležila pohoda razen otrok in učitelja, ki morata itak biti povsod in mora mahati z repkom pred vladajočimi. Tako beremo. Morda se ljudje pri tem pohodu mislili tudi na tisti pohod na Bloke, ko so partizani divjali po Blokah skupaj z laškim generalom Ceruttijem.

NOVA MASA NA BLOKAH.

— Bolj kot ta pohod je razgibal Bolke novomašnik Mirko Žerjav, ki je 18. julija na Blokah, v svojem rojstnem kraju, pel slovesno mašo. Prvo slovesno daritev je ta novomašnik iz salezijskega reda opravil v Ljubljani, drugo nedeljo so slovesnost ponovili na Blokah.

HOTEDRSICA. — V maju je bila kakor v mnogih drugih krajih po Notranjskem tudi v Hotedrsici birma. Torej nič posebnega. Toda posebno je bilo, da so pod vplivom javnega mnenja tudi "tovariši" vsi pošiljali otroke

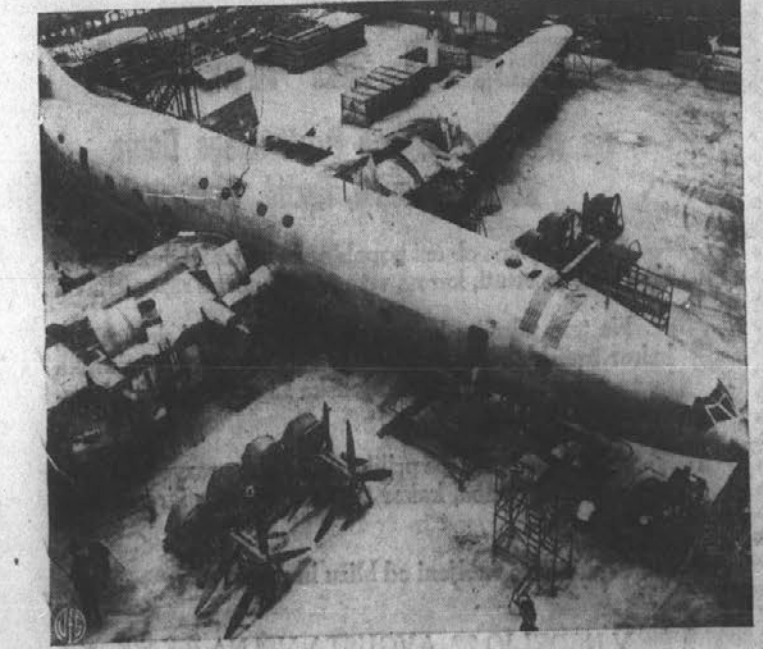
k pouku za birmo in jih pustili k birmi. Po birmi pa so imeli ples. Vsi komunisti, ki so pustili otroke k birmi, so dobili od "višjih" ukor, češ da so pokazali malo zavednosti, ko so se vdali cerkvenim ceremonijam proti načelom komunistične vere. Tudi kdor dobi rdečico, težko kar naenkrat zavrne krščanske navade.

IZANCI IN NJIH DOM. — V "Slov. por." beremo 29. junija hud ukor izanskemu "ljudstvu," ki je obljubilo, da bo sezidalo za družni dom, pa ga še zmeraj ni. Ciril Podraž je bil izvoljen za predsednika odbora, ki je imel zgraditi dom. Pa ni nič naredil, kakor nalašč. Ko so ga prijeli, se je izgovarjal, da se z izanci sploh ne da nič narediti. Tudi aktivisti iz stranke, da so nedelavnici. Sedaj so izbrali no. List pravi, da je pa le Podraž vega predsednika in dom bo stal, pa če mu nasprotujejo vsi razlašeni trgovci. Cirila Podržaja si bodo pa že zapomnili.

TREBNJE. — Vse bolj navdušeni za novo dobo so ljudje v trebanjskem okraju. Vsaj na papirju, ki vse prenese, se tako bere. Tako so navdušeni, da kličejo vso Dolenjsko na korajžo. Tekmovati hočejo z vsemi dolenski skrajši okraji, da bodo podpisali največ "ljudskega posojila" in da bodo naredili z državo največ pogodb za oddajo žita. In to hočejo tudi najhitreje izvršiti. To se pravi, da bo po celem okraju spet groženj, jeze, kletve kot v

Elizabeth T. Bentley, ki se je sama obtožila, da je med vojno vršila vohunsko službo v prid komunistom. Pred senatnim preiskovalnim odborom je pod prisego izjavila, da je dobivala vojaške tajnosti v Washingtonu in jih potem izročala Rusom. V to vohunsko družbo je bilo zapletenih več odličnih Amerikancev in višjih državnih uradnikov.

Nov britski zračni orjak. — Ta zračni orjak je znan pod imenom "Brabazon I." in so ga pričeli graditi leta 1945. Sedaj ga delujejo skupaj v tovarni Bristol Aircraft Co. Ta zračni orjak ki bo služil za potniški promet bo imel vse udobnosti ter bo nosil do sto potnikov.

starih časih, ko je grajski valpet podil kmete na delo za grajščaka.

Zadnjič je nekdo pisal prijatelju iz Slovenije takole: "Kar bereš v ljubljanskih listih, je vse narobe res." To bo veljalo tudi o teh prisiljenih tekmovanjih.

PONEVERBE V SLOVENIJI. — V "Slov. por." beremo, da ne morejo komunisti dopovedati svojim tovarišem, da se ne sme krasti pri javnih podjetjih. Tako je bilo podjetje "mestna uprava kina" v Slovenjem gradu brez kontrole in je izgubilo 70,000 dinarjev in še dolg je nastal za 50,000.

V komunizmu sicer sme krasti država, ne sme pa krasti državljani. Toda državni zgradbi pohujšuje tovariše, da mislijo, da smejo, kar sme njihov država. Tudi tovariši se težko navadi, da je država bog, ki vse sme, državljani pa nič.

KAJ PRIPovedUJEJO ZGOdOVINSKE LETNICE

(Nadaljevanje s 2. strani.)

so zahtevali svoje narodne pravice. Madžari in Italijani v Lombardiji ter Benetiji so se uprli. Ta upor so vojaški poveljniki komaj zatrli. Med njimi je bil najbolj znan silovasi general Radecki, ki ga pozna celo slovenska pesem in je premagal Italijane pri Kustoci. Vsi narodi, razen verčine Nemcev in Madžarov, so zahtevali federativno ureditev države, da bi mogli razviti svoje kulturne, gospodarske in narodne sile in ne bi hlapčevali enemu ali drugemu. Borba za tako ureditev je trajala več kot poldrugo desetletje. Leta 1867 pa je cesar izdal dualistično ustavo, po kateri je bila država razdeljena na dva dela: Avstrijo in Ogrsko. V prvi so odločili Nemci, v drugi pa Ogrji, čeprav so drugi narodi tvorili večino. Razen tega so se izkazali Ogrji za politično močnejše. Ta ustava je nosila smrtno klico za nekdanjo monarhijo, kar so mnogi pošteti državniki in zgodovinarji priznali.

NARODNO PREBUJENJE SLOVENCEV

Tudi za Slovence je bilo leto 1848, zelo važno. Na Dunaju so ustanovili zavedni narodnjaki "Slovensko politično društvo", ki je sprejelo v svoj program zahtevo po združenju Slovinci. Slovinci naj bi bili več ločeni in razdeljeni po kronovinah, temveč naj bi imeli skupno upravno enoto in naj bi se v njej kulturno, narodno in gospodarsko razvijali. Ta zahteva ni izginila od tedaj iz slovenskih src iz programa strank v nekdanji Avstro-Ogrski. To idejo je rodila Napoleonova doba v Iliriji in jo je navdušeno opeval Prešeren v "Zdravljici".

"Bog našo nam deželo, Bog živi ves slovenski svet, brate vse, kar nas je sinov slovenske matere!"

Tedaj so se začeli narodno prebujati tudi koroški Slovenci. Anton Martin Slomšek jih je vneto budil in jim vzgajal v semenišču zavedne duhovnike, ki so postali stebri slovenske Koroške. Slovenski časopisi in Mohorjeva družba, ki se je kmalu potem tudi ustanovila, so budili narodno zavest in širili krščansko omiko in gospodarsko ter politično izobrazbo ne le med koroškimi, ampak vsemi Slovenci.

KAJ NAM PRINAŠA NOVO LETO?

Kaj nam pravi zarja novega leta? Kulturne in gospodarske dobrine celih stoletij leže v ruševinah. Strašna žaloigra minule vojne je zadala človeštvu težke rane na dušah in telesih. Toda klub temu žalostnemu stanju nas navdaja upanje, da se bližamo lepšim in boljšim časom. Konec bo dobe, ki je obrnila svoj obraz v tuzemski svet in se zaničljivo obrnila od duhovnosti in onostranskega življenja; doba, v kateri je človek postavil samega sebe za Boga. Politika brez Boga je postala borba zveri. Kongresi, konference in načrti, pogodbe in dogovori so propadli, ker niso poznali ne pravice ne ljubezni. Umetnosti, kultura, narod in družina — vse kliče po Bogu. Socialno in gospodarsko življenje išče iz temin nova pota v pravičnosti in ljubezni božje resnice, v osebnih svobodi in medsebojni pomoči in stanovski povezanosti.

Če bomo pridno in vztrajno delali na vseh poljih, če bomo vršili svojo dolžnost, poznali svojega bližnjega v krščanski ljubezni ter delali za skupnost, nam bo novo leto prineslo več zadovoljstva in sreče.

S. O. S.

Učitelj je napisal te črke na tablo. Govoril je učencem o morju, o ladjah, o nevarnostih, ki jim pretijo ob viharju in povedal jim je, da naprosi poglavar ladje s temi črkami sosednje ladje, naj pridejo na pomoč, ker se ladja nahaja v nevarnosti, da bi se potopila. V tistem trenutku stopi v sobo njegov sosed učitelj, ki je imel tisti dan radi semna šole prost dan. Ko zgaleda na tabli črke S. O. S. pravi: "O, ste pa učenci, že take reči znate." "Ves," pravi učitelj, "pričakujem v kratkem nadzornika in bi se rad malo postavil." — "Prav imaš," pravi sosed, "ali so otroci kaj nadarjeni?"

"O so, tukaj v prvi klopi, ali tam v — zadnji," se je nasmejal učitelj. "Ali so tam sami osli?" pravi sosed.

"So, osli so."

Oba učitelja sta se smejala. Tam v zadnji klopi pa je sedel Matevž pastir, najmočnejši deček v šoli, a za vse drugo dober, samo za šolo ne. Komaj je čakal, da bo konec leta, ker bo potem šole rešen za vselej. Ko sta govorila učitelja o oslih, je vsa šola pogledala nazaj na Matevžeta in se mu smejala. Matevž teh besed o oslih ni pozabil, stisnil je usta in debelo ježno gledal vse druge. Učitelja sta se ločila. Čez par tednov pa res pride gospod nadzornik v šolo. Bil je z vsem zadovoljen in nazadnje pravi: No, kaj ste pa kaj vzeli v zadnjem času?

Učitelj napiše zopet na tablo črke S.O.S. in govori o morju, ladjah, o nevarnostih in potem vpraša: No, otroci, kaj storite, kadar krmar ladje? — Nihče ne ve.

Učitelj je v zadregi: "Vse ste pozabili, vam bom pomagal. Recimo, če bi se naš gospod nadzornik peljal z ladjo po morju, pa bi nastala strašna nevihta in bi valovi metali ladjo visoko

gori in dol, no kaj bi bilo takrat?"

"Jaz vem," zavpije Matevž tam v zadnji klopi. "Ti veš?" se začudi učitelj, "lepo je od tebe, da nisi pozabil. No, le povej, če bi se torej gospod nadzornik peljal po morju in bi nastal vihar, kaj so gospod nadzornik . . . v . . ."

Matevž se zadere: "So, osli so."

Pričakujejo izredno bogato žetev

Chicago. — Cenilci pričakujejo, da bo letos največja letina žita v zgodovini Amerike. Čehijo, da bo žita 3 milijone 501 milijon pušljav. To je en milijon več kakor lani.

Pričakujejo, da bo dobra žetev ugodno vplivala na cene in da bodo cene najkasneje začetkom prihodnjega leta v osnovnih življenjskih potrebščinah začele padati.

DELO DOBIJO

Delavce se sprejme
ZA NALAGANJE TOVORA
Nickel Plate
Freight House
East 9. St. & Broadway
Plača \$1.09 od ure.
Čas in pol po 8 urah
Vprašajte A. P. Phipps
Nickel Plate R. R. Co.
E. 9. St. & Broadway
(167)

Dobra služba
za asistentko v zobozdravniškem uradu, katerakoli starost, mora imeti višješolsko izobrazbo, morajo znati nekaj slovenščine. Najraje taka, ki živi v okolici E. 65. St. in St. Clair Ave. Pošljite pismeno ponudbo na upravo Ameriške Domovine, 6117 St. Clair Ave. Box 100. (163)

Kuharica dobi delo
Kuharica vajena kuhe za restavracijo dobi delo. Jutranje ure. Zgledite se v
SORN'S RESTAURANT
6036 St. Clair Ave.
tel. EN 5214. (X)

MALI OGLASI

Avto naprodaj
1938 Willys 4 Door Sedan. Vprašajte Louis Perme, 19664 Tyrone Ave. Euclid, O. ali pokličite KE 3633. —(163)

Hiše naprodaj
V slovenski naselbini so naprodaj hiše za 1 ali 2 družini. Cena je zmerna. Radi boleznih se prodaja tudi moderen apartment. Pokličite po 6 uri zvečer
George Kasunic
Real Estate Broker
HE 8056. (163)

Sobe se odda
Odda se v najem 2 opremljeni sobi za 3 fante v Euclidu, blizu Chase Brass tovarne. Za podrobnosti pokličite RE 5066. (163)

Pohištvo naprodaj
Radi odhoda iz mesta se prodaja nekaj pohištva po zmerni ceni. Zgledite se na 15611 School Ave. ali pokličite GL 1727 po 5 uri zvečer. (162)

Hiša naprodaj
Naprodaj je hiša za 1 družino, 8 sob, 2 garaži, nahaja se na 7505 Cornelia Ave. Za podrobnosti vprašajte na 1162 E. 60. St. spodaj. —(163)

Hiša za 2 družini
Naprodaj je hiša za 2 družini na 173. cesti blizu Grovewood Ave. Ima 5 in 5 sob, dvojna garaža. Za podrobnosti pokličite KE 8795. (163)

Hiša poceni
Naprodaj je hiša 5 sob na 60. cesti. Hitremu kupcu se prodaja prav poceni. Lastnik prodaja radi zdravja. Za informacije pokličite HE 7939. (162)

SEDMAX
Moving & Storage
ALSO
LIGHT EXPRESSING
1024 E. 174 St.
KE 6586

DO YOU GET ENOUGH VITAMINS?
You can't feel and look your best unless you do. If you are tired, we invite you to make the following test at our risk.
Get a package of sixty One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules. Take one capsule every day for sixty days. If you are not satisfied your druggist will refund your money. So sure to get One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules, the kind that has this trademark.
ONE A DAY
MULTIPLE VITAMIN CAPSULES
KELLOGG LABORATORIES, INC.
Bloomington, Indiana

Izgubljeni svet

ROMAN

Prvo poglavje.
Povsod nam je dana prilika za junaštva.

Mister Hungerton, njen oče, je bil brez dvoma najmanj obziren človek na svetu, prava našopirjena, razkušana, nemarna papiga, jako dobrodušen sicer, a popolnoma zatopljen v lastno malenkostno osebo. Če bi se sploh mogel izneveriti moji Gladys, bi se to lahko zgodilo edino radi pomislekov o bodočem tustu. (Na tihem je iskreno mislil (o tem sem prepričan), da se oglašam trikrat na teden pod njihovi starimi kostanji samo zato, da uživam njegovo prijetno družbo, predvsem pa, da poslušam njegove nazore o bimetalizmu (bil je namreč pravi strokovnjak v tem vprašanju).)

Tudi ta večer sem že več kakor eno uro poslušal njegovo enolično čebljanje o tem, da ima srebro samo pogojno priznano vrednost, da slab denar vedno bolj izpodriva boljšega in da pada kupna moč indijske rupije, da morajo imeti borzni tečaj svoj stvarno podlago.

"Pomislite samo," je zaklical slednjič razvnet, "če bi bilo treba v istem času takoj poplačati vse dolge na svetu! Kaj bi se potem zgodilo pri sedanjih razmerah?"

Odgovoril sem mu seveda, da bi jaz v tem slučaju prišel na kant. Planil je nato s svojega stola in mi očital vedno lahkomišelnost, ki mu je onemogočala v moji navzočnosti razpravljati o katerikoli resnem vprašanju. Nato je ves besen odstopil iz sobe in zaloputnil vrata, da se preobleče za neko prostozidarsko sejo.

Tako sva jaz in Gladys naposled ostala sama in napočil je trenutek, ki je moral odločiti mojo usodo! Ves ta večer sem se počutil kakor vojak, ki pričakuje povelja, naj odrine na mrtvo stražo: zdaj upa na zma-

go, zdaj se zopet boji poraza.

Sedela je nekoliko stran od mene in rdeči zastori v ozadju so različno poudarjali njen ponosni in nežno oblikovani obraz. Kako lepa je bila in kako nedosegljiva zame! Dozdaj sva si bila dobra, prav dobra prijatelja, a nikoli se mi ni posrečilo, priti preko onega tovariškega razmerja, ki bi lahko obstojalo tudi med menoj in katerikoli drugim sodelavcem pri "Daily Gazette": bilo je jako iskreno, zelo ljubezno in popolnoma nedolžno. Sem takega značaja, da se nikoli ne morem ogreti za ženske, ki so napram meni predomače in samozavestne. Sličen nastop je slab poklon za možkega. Za pravo razmerje med obema spoloma sta od kraja značilni plahost in nezaupnost, preostanek iz starih krutih časov, ko je ljubezen korakala še sporedno z nasilnostjo. Pravi izraz zaljubljenosti nudijo povešena glava, stran obrnjene oči, zamolkel glas in drhteče roke, ne pa odkrit pogled in pogumen odgovor. Toliko sem se naučil celo tekom svojega kratkega življenja, če ni živel v meni od pradedov podedovan spomin, ki ga imenujemo samo nagon.

Gladys je imela vse pristne ženske lastnosti. Marsikdo jo je sicer smatral za brezsrčno in hladno, a ta sodba je bila vsekakor iz trte zvita. Njena nežno bronasta, skoro orientalsko pobarvana polt, vranji lasje, velike krotke oči, polna, a dovršeno oblikovana usta, — vse to je dalo sklepati na ognjevit značaj. Žalibog sem moral priznati, da še vedno nisem odkril skrivnosti, ki bi lahko raznetila ta plamen. Zato sem sklenil, da moram — pa naj pride, kar hoče — končati nejasnost in še nočjo razčistiti to svojo zadevo. Naj me le zavrne, — sem mislil, — rajši odnesem košek, kakor pa da ostane samo nekaj pobratim.

Tako daleč sem bil dospel v svojih mislih in sem baš hotel prekniti mučni, dolgi molk, ko so me pogledale stroge, črne oči, in je Gladys z očitajočim smehljajem zmajala s ponosno glavo.

"Slutim, Ned, da me hočete menda zasnubiti. Ne bi rada videla, da to storite, zakaj zdaj je vse mnogo lepše."

Primaknil sem svoj stol nekoliko bliže.

"Tako... Odkod pa morete vedeti, da sem vas hotel zasnubiti?" sem vprašal ves zavzet.

"Mar žene ne poznamo vedno vsega? Vendar ne mislite, da katerikoli žena na svetu ne opazi, če se kdo zanima za njo? Ah, Ned, kako prijetno in lepo je bilo najino prijateljstvo! Kako škoda bi ga bilo uničiti! Ali ne občutite, da je to nebeško lepo, če smeta mlad mož in mlado dekle tako odkritosrečno govoriti drug z drugim kakor midva?"

"Kako bi rekel, Gladys... Lahko bi odkrito govoril tudi, na primer, s postajenačelnikom." Sploh ne vem, kako se je zapletel ta uradnik v najin razgovor; vsekakor pa je prišel vmes, in temu sva se morala nasmešljati. — "A tega mi je vendar premalo. Rad bi vas objel, si pritisnil na srce vašo glavo, in, Gladys, rad bi..."

Tu pa je planila na noge, zakaj postalo ji je jasno, da namerava dejanski uresničiti svoje nadaljnje želje.

"Vse ste pokvarili, o Ned," mi je rekla, "vse je tako lepo in naravno, dokler ni prekoračena neka meja. Kako mi je žal! Zakaj se ne morete bolj obvla-

dati?"

"Saj nisem tega samo jaz kriv," sem se opravičeval, "to je vendar narava, ljubezen je to."

"Dobro. Stvar je najbrž čisto drugačna, če se imata oba rada. — Jaz pa še nikoli nisem bila zaljubljena."

"Saj to morate vendar tudi vi občutiti... Vi z vašo lepoto in vašo dušo! O, Gladys, saj ste ustvarjeni za ljubezen! Tudi vi morate ljubiti!"

"Počakati bo pač treba, dokler ne pride ljubezen sama od sebe."

"Zakaj pa me ne bi radi imeli Gladys? Ali je tega moja zunanost kriva ali kaj?"

Njen obraz se je malo omilil. Iztegnila je roko — zdaj je bila videti prijazna in prizanesljiva — ter mi upognila glavo za spoznanje nazaj. Zamišljeno se smehljaje je potem pričela ogledovati moj navzgor obrnjeni obraz.

"Ne, za to pač ne gre," je rekla naposled, "imate tako odurnega obraza in zato vam lahko povem, da ni to pravi vzrok. Leži pač mnogo globlje."

"Ali je v mojem značaju?"

Resno mi je prikimala.

"Kaj pa naj potem storim, da se poboljšam in vam ugajam? Sedite vendar, pa mi o tem kaj povejte. Ne, prosim lepo, usedite se!"

Gledala me je nekam začudeno ter nezaupno, a to mi je bilo vse bolj všeč kakor prejšnja ravnodušna zaupnost. Vem, da se zdi vse, kar tu zapišem s črnim po belem, dokaj otroško in bedasto! Sicer pa je to morebiti le meni umljiv občutek... Dobro, naposled je vendarle sedla.

"Povejte mi torej, kaj vam pri meni ne ugaja?"

"Zaljubljena sem v drugega," mi je rekla.

Zdaj pa sem moral skočiti pokonci jaz.

"Ne smete misliti, da imam koga drugega rada," je nadaljevala in se smejala mojemu osuplemu obrazu. "Imam samo neki ideal. Nikoli še nisem srečala moža, o katerem sanjam."

"Pripovedujte mi torej kaj o njem. Kakšen pa je?"

"O, po zunanosti bi vam bil lahko jako sličen."

"Kako sem vam hvaležen za te besede! No, in kaj takega počenja, kar pri meni pogre-

šate? Kar naravnost povejte! Morebiti je pri sveti vojski, ne uživa mesa, ali pa je letalec, spiritist, človek in pol? Prav vse rad poizkusim, o, Gladys, če mi vsaj približno poveste, kaj vam je všeč."

Nasmehnila se je prožnosti mojega značaja. "Dobro, predvsem pač mislim, da moj ideal ne bi tako govoril, kakor zdaj vi to delate," mi je rekla. "Bi ti mora jeklen in pogumen, ki se vda tako lahko raznim muham, ki jih je polno kakor neumno dekle. Predvsem naj bo čil, podjeten in srčen, gleda naj smrti v obraz, ne da bi ternel z očesom, izvršiti mora velika dejanja in prestati izredne izkušnje. Če bom sploh kdaj koga rada imela, ne bo veljala moja ljubezen človeku samemu, temveč slavi, ki si jo pridobi in katere sijaj pade tudi name. Pomislite na primer na Richarda Burtona! Ko sem čitala njegov življenjepis, ki ga je spisal njegova žena, sem pač razumela njeno ljubezen. Ali recimo lady Stanley! Mor-da ste že kdaj čitali ono pre-

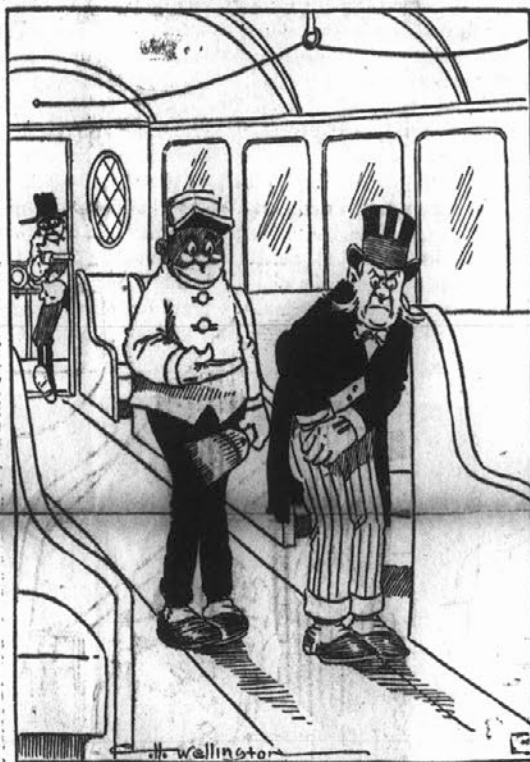
krasno zaključno poglavje v knjigi o njenem soprogu? Da, take može žena lahko ljubi iz vsega srca in pri tem sama zra-ste v svoji ljubezni do moža, zakaj ves svet jo časti kot navduševalko pri izvršitvi sijaj-nih junaštev." (Burton in Stanley sta znana raziskovalca Afrike.)

Bila je tako lepa v svojem navdušenju, da sem skoro pozabil na smoter najinega razgovora in bi lahko vse pokvaril. (Napel sem vse moči, da se premagam in sem odgovoril in dokazoval:

"Vsi vendar ne moremo biti Stanley in Burtons," sem rekel, "nima človek take sreče, meni je na primer vedno manjkala prava prilika. Lahko si mislite, da bi se je poslužil, če bi mi usoda hotela biti tako naklonjena."

Ah kaj, povsod nam je dana prilika za junaštva. Za ljudi, na katere mislim, je pač značilno, da so sami svoje sreče kovači. Sami si poiščejo prilike in se ne pustijo ovirati. Se

—AND THE WORST IS YET TO COME
—In najhujše šele pride

SKUPNE CLEVELANDSKE S. Ž. Z. PODRUŽNICE

VABLJO NA

PIKNIK

ki se vrši

V NEDELJO 22. AVGUSTA

na vrhu Slovenskega Društvenega Doma
Recher Avenue, Euclid, Ohio

Piknik prične ob eni popoldne in bo trajal dokler vam bo v veselje ostati, ker na vrtu je tudi nočna razsvetljava.

Na tem pikniku boste postreženi z vsemi dobrotami, kakor tudi hladno pijačo. Ves dobiček od tega piknika bo za pomoč, katero deli Katoliška Liga slovenskim brezdomcem.

Ne zamudite te lepe prilike do dobrega razvedrila. Na programu bo godba, kakor tudi raznovrstne igre za lepe nagrade.

Vljudno ste vabljeni od blizu in daleč!

V NEDELJO 22. AVGUSTA VSI NA PIKNIK
SKUPNIH PODRUŽNIC SŽZ!

bi me zavidale radi mojega moža, in vendar se mi dozdeva, da ga natančno poznam. Povsod naokrog je vse polno prilik za junaštva, ki samo čakajo, da jih kdo izvrši. Mož ima nalogo izvesti tak čin, ženi pa je naloženo, da čuva svojo ljubezen in ž njo obdari takega moža. Poglejte onega mladega Francoza, ki se je oni teden dvignil z zrakoplovom. Kljub hudemu vetru je vztrajal na tem, da se mora dvigniti, ker je bilo razglašeno, kdaj vzleteti. Veter ga je tekom 24 ur odnesel 1500 milj daleč in spustil se je na zemljo sredi Rusije. (Angleška (morska) milja ima ca. 1610 m.) Ta je tudi eden izmed mož, na katere mislim. Le pomislite na ženo, katero ima rad, in na to, kako so ji morale druge žene zavidati! Jaz bi s tudi samo tega želela: da

bi me zavidale radi mojega moža."

"Ne, tega ne smete doseči samo zato, da bi se meni prikupili. To morate doseči zato, ker ne morete drugače, ker zahteva to vaš značaj, ker vse v vas hrepeni po junaštvu. Zadržite se na primer poročali o nesreči v Wiganskem premogovniku, kjer se je pretekli mesec vnel prah. Ali se ne bi bili mogli spustiti v premogokop in kljub strupenim plinom pomagati nesrečnim rudarjem?"

"Storil sem to."

"Meni niste tega nikoli povedali."

"Ker ni bilo vredno govora."

"Tega pa nisem vedela." Pogledala me je v večjim zanimanjem kakor doslej. — "Tukaj ste pač pokazali pogum."

(Dalje prihodnjije)

POZOR

Kdor želi poslati svojem najnovejšo zdravilo

STREPTOMYCIN

naj se obrne za točne informacije.

In vi, ki ste nastanjeni izvan Zedinjenih Držav, lahko pošljete ta zdravila preko nas

J. FABRIS & CO.

466 West 23rd Street

New York 11, N. Y.

OBLAK MOVER

Se priporoča, da ga pokličete vsak čas, podnevi ali ponoči. Delo garantirano in hitra postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem na vašega starega znanca

JOHN OBLAKA

HE 2736. 1146 E. 61st St.

POŠILJANJE MOKE V JUGOSLAVIJO

100 FUNTOV v dvojni vreči\$11.25

100 FUNTOV — vreča v zaboju\$13.75

Vprašajte za listino naših raznih paketov in Cenik

J. FABRIS & CO.

466 West 23rd Street

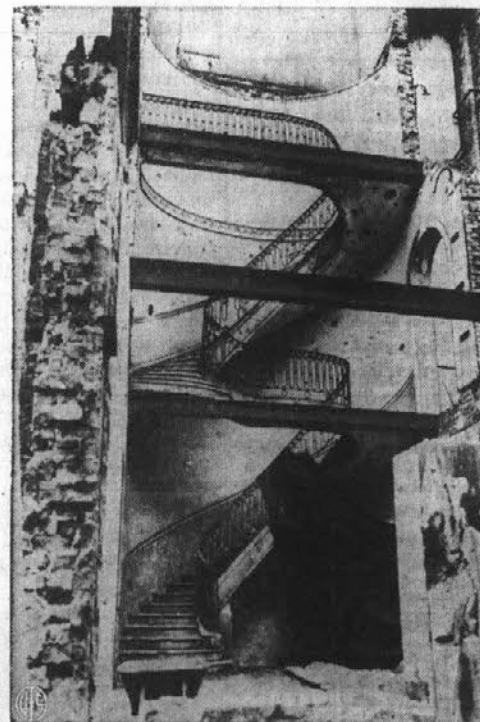
New York 11, N. Y.

SE PRIPOROČAMO ZA POPRAVILA FENDERJEV, OGRODJA IN ZA BARVANJE AVTOMOBILOV.

SUPERIOR BODY & PAINT CO.

6605 ST. CLAIR AVENUE

FRANK CVELBAR, lastnik

Krasno stopnišče, to je vse kar je ostalo od krasne palače na Grosvenor Square v Londonu, ki je bila zgrajena leta 1750 in porušena v bombnem napadu leta 1942. Vse razvaline od veličanske palače so bile v tem času že odstranjene, a nihče pa ni počel tih krasnih stopnic, okrog katerih bodo sedaj sezidali novo hišo.

V BLAG SPOMIN
TRETJE OBLETNICE SMRTI
NAŠEGA PRELJUBLJE-
NEGA SOPROGA IN
OČETA

Stanley Zurga

ki je moral zapustiti svoje dra-
ge in je mirno za vedno za-
spal 18. avgusta 1945

Bog odzvel nam soproga in očeta
tri leta poteklo je od tedaj,
pa mi Te nismo pozabili,
v srcih živi blag spomin.

Toda v sredini našega srca
Tvoj spomin živi ljubeč
počiva v miru blaga duša
in večna luč Ti svetlaj.

Tvoji dragi žalujoči ostali:

JOSEPHINE, soproga;
MARY ANN, hči.

Cleveland, O. 18. avg. 1948.